

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

λευκο κορμί των κυματίζει σάν γραμμή φανταστική, σάν φεύδη άσημένιο και έλαστικώτατο, που διακόπτεται έδω κι' έκει άπ' τού φωτφόρου τὰ φεγάδια. Φέγουν όλουν, βυθίζονται, έξαφανίζονται μέσα στους άφρους, στήν αλμηνή, στ' άργοκινήτα και γλυτερά τους βράχου φύκη.

Και τὸ μελανιασμένον κύμα, που ξεκίνησε και ήλθεν άπο μαρκαρία και δὲν χωρεῖ μέσα στὸν κόλπον, μὲ τὴν ξεσχισμένην τὴν κυρδία τοῦ ναύτου εἰς τὰ στήθη, ξεψυχάζει.

Τὸ ἔροβρησεν ἡ ἀπληστή!

Κι' ὁ Κάρδος μὲ τοὺς βράχους διαλαλοῦν στὸ

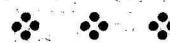
σκότος τώρα τὰ θάστερνά του λόγια:

— «Μαῦρο ροιζικό! Ἡ ἄκαρδη μᾶς μάννα, ἡ πλατεία ἡ θάλασσα, ἀποπλανᾶ μὲ φίλτρα τὰ γαυτόπουλα στὴν ἀγκαλιά της Κι' ἔκεινα, γιὰ ἐκδίκησι, τὴν ώραν τοῦ χρυσούροφοῦ και ἔνα κύμα—ένα τῆς παιδὶ—και τὸν ἀρρόν του τὸν τυλίζονται· γιὰ σάβανον:

«Σὲ κάθε φυχομάχημα θαλασσινοῦ πεθαίνει κι' ένα κύμα στ' ακρογιάλι:

— «Αμοιρες καρδιές μᾶς ἐκδικοῦνται και γι' αὐτὸν βιογγούμεν ἔτοι ἄγρια!»

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΣΚΟΤΑΔΙ

Ἄπ' τὸ οκοτάδι οἱ ἥχοι μονούντενε
Καὶ τὸ μυτηρίο κρύβουν τῆς ψυχῆς,
Τὸ πνεῦμα πόνοι ἀνέκητοι πυκνῦνε
Οὐοῦ τῇ θέρμη οβύνουν τῆς ζωῆς.

Μέσ' στὸ πνεῦμα οκοτάδι λαχαροῦντε
Τὰ μάτια γιὰ τὸ φῶς μιανής στιγμῆς,
Καὶ οκέψεις οκοτεινὲς κρυφομιλοῦντε
Μὲ τὴν πνήμα μιᾶς μυστικῆς φωνῆς.

Στενάζει η λότη και βαθειὰ μοῦ πνήγει
Τὸν κάθε μονού αιθέριο οτοχασμό,
Ποῦ τὸν παρίδιουσ στὸ πνεῦμα ἀνοίγει.

— Η Βεατόλη, φάσμα εὐλογημένο,
Τὸν ἀπειρο μοῦ δείχνει οὐρανό,
Μὰ τὸ οκοτάδι βλέπω ἐκεῖ ἀπλωμένο.

ΕΛΕΝΗ ΔΑΜΑΡΗ

ΞΕΝΗΤΙΑ

Στὸ φράχτη μον τρούνω, ἀγράμπελη γλυκειά,
ξαπλώρεσαι κι' ἀνδιζεις.

Κοντὰ ἐκεῖ φονταρέις, πράσινη τειτζιφά,
κι' ἀπὸ καρπὸ γιομίζεις.

Κι' ἀπάνουν κεῖ στὸ βράχο, και σύ, βαλανιδιά,
τ' ἀγέρι φοβερέζεις.

Και γὼ—ἄχ!—παραδέργω σὲ τόπους μάκρινονς
χωρὶς καμιὰ πατρίδα.

Και δὲ τρογυρέζει ὁ δόλιος μον δ νοῆς
χωρὶς φωτὸς ἀχτίδα.

Και δὲ πιθυμάσει κορτάρια κι' οὐρανὸς
και δοα κάπον είδα...

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

Η ἔξοχωτέρα καλλιτέχνης τῆς Ιαπωνίας ΣΑΔΑ ΓΙΑΚΟ

— Η ωραία και χαριτωμένη Σάδα Γιάκο είνε ὁ ἀστὴρ τοῦ Ιαπωνικοῦ θεάτρου. Τελειοποιηθεῖσα ἐν Γερ-

μανίᾳ, ἀπεστάλη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Μικάδου εἰς Παρίσιον, ἵνα ἐπανερχομένη ὁργανώσῃ Θεάτρον ἐν Τόκιο.